د حضرت ناحوم نبی کِتاب
ـ ماخذ انبیاء

د مالِک خُدائ غصه د نینوه خلاف

١ (١) د ناحوم القوشی د رویا په کِتاب کښې د نینوه په
حقله پېغام. (٢) مالِک خُدائ غېرتی او بدل اخستونکے
خُدائ پاک دے، مالِک خُدائ بدل اخلی او د قهر نه ډک
دے. او مالِک خُدائ د خپلو دشمنانو نه بدل اخلی او خپله
غصه د خپلو دشمنانو خلاف جاری ساتی. (٣) مالِک خُدائ
په مزه غصه کیږی، خو هغه ډېر طاقتور هم دے، مالِک
خُدائ به مجرم بغېر د سزا پرې نهٔ ږدی. د هغهٔ لاره په تېزه
هوا او طوفان کښې ده، او ورېځې د هغهٔ د پښو دوړې دی.
(٤) هغه سمندر رټی او اوچوی، هغه ټول سیندونه اوچوی. د
بسن او د کرمل شینکے اوچوی، او د لبنان ګلونه مړاوی
کوی. (٥) د هغهٔ د وړاندې غرونه لړزیږی، او غونډۍ ویلی
کیږی. او زمکه د هغهٔ په حضور کښې لړزیږی، دُنیا او هر
هغه څوک چې په کښې اوسیږی. (٦) څوک د هغهٔ قهر ته
ودرېدے شی؟ څوک د هغهٔ سخته غصه برداشت کولے
شی؟ د هغهٔ قهر لکه د اور په شان نازل شوے دے، ګټان د
هغهٔ په وړاندې ټوکړې ټوکړې شول. (٧) مالِک خُدائ ښهٔ
دے، د تکلیف په وخت کښې هغه مضبوطه قلعه ده. او هغه
د هغوئ حفاظت کوی څوک چې په هغهٔ باور کوی. (٨) خو
هغه به په یو زورَور سېلاب سره د نینوه خاتمه وکړی، هغه به
خپل دشمنان د لحد تیارو ته ورسوی. (٩) هغوئ څوک چې

د مالِک خُدائ خِلاف منصوبه جوړوی هغه به يې په يو ګزار سره سراسر برباد کړی. او د دويم ګزار ضرورت به ورته نۀ وی. ﴿۱۰﴾ د هغۀ دشمنان به د هغه سړو غونډې چې په ازغو کښې راګېر وی او چې په خپلو شرابو نشه وی، هغوئ به لکه د اوچو بوسو په شان وسوزی. ﴿۱۱﴾ ستا نه، اے نينوه، څوک راغلو چې د مالِک خُدائ خلاف منصوبې جوړوی، څوک چې بېکاره مشوره ورکوونکی دی. ﴿۱۲﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، "اګر کۀ اسوريان اِتحاديان لری او بېشمېره دی، هغوئ به ورک او تباه شی. اګر کۀ تاسو ما په تکليف کړئ، اے يهوداه، خو زۀ به تاسو نور په تکليف نۀ کړم. ﴿۱۳﴾ اوس به زۀ د اسوريانو جغ ستاسو د څټ نه اخوا کړم او ستاسو بيړۍ به وشلوم." ﴿۱۴﴾ مالِک خُدائ ستا په حقله حکم کړے دے، اے نينوه، "ستا اولاد به نۀ وی چې ستا نوم پرې پاتې شی. زۀ به هغه جوړ شوی تصويرونه او بُتان تباه کړم کوم چې ستاسو د معبودانو په عبادتخانو کښې دی. زۀ به ستا قبر تيار کړم، ځکه چې تۀ بدچلنه يې." ﴿۱۵﴾ په غرونو نظر د هغه چا پښو ته واچوئ څوک چې ښۀ زېرے راوړی، او د امن و امان پېغام او د خلاصون اعلان کوی. اے يهوداه خپل اخترونه وکړئ، او خپلې عام منښتې کوئ. بدعمله به نور هيڅکله په تاسو قبضه نۀ کوی، هغوئ به په مکمل توګه تباه شی.

د نينوه تباه کېدل

۲ ﴿۱﴾ اے نينوه، يو حمله کوونکے ستا خلاف راروان دے. د قلعې څوکيدارى کوه، د لار څوکيدارى کوه، خپل

ځان په حفاظت کړه، خپل ټول قوت استعمال کړه. ۲ اګر
کۀ تباه کوونکو هغوئ تباه کړی دی او د هغوئ د انګورو
باغونه يې وران ويجاړ کړی دی خو مالِک خُدائ به د يهوداه
شان او شوکت بيا قائم کړی لکه د اِسرائيل د شان او
شوکت په شان. ۳ د فوجيانو ډالونه سرۀ دی، جنګيالو يې
سرې جامې اغوستې دی. په جنګی ګاډو لګېدلې اوسپنې
ځلېدې په هغه ورځ چې دوئ تيار وُو، او د دِيار نېزې يې په
هوا کښې خوځولې. ۴ جنګی ګاډی د طوفان غوندې په
کوڅو کښې تېرېږی، په چوکونو کښې مخکښې او وروستو
ځی راځی. هغوئ لکه د چراغونو په شان پړقيږی، هغوئ لکه
د برېښنا په شان په تېزه تېرېږی. ۵ بادشاه خپلو آفسرانو
ته چغې وهی، هغوئ په خپل رفتار کښې په لار تيندک خوری.
د ښار دېوال ته په تېزه ورخلاص دی چې ځان ته د حملې
مورچې تيارى کړی. ۶ د سيند دروازې کولاو کړے شوې
دی، او محل په راغورزېدو دے. ۷ د هغې مَلِکه بربنډه
بوتلے شوه. د دې غلامانې جينکۍ لکه د ګوګوشتکو په شان
ژړا کوی او هغوئ خپلې سينې وهی. ۸ نينوه لکه د تالاب
په شان دے او د دې اوبۀ روانې دی. "ايسار شئ، ايسار
شئ،" هغوئ چغې وهی، خو هيڅ څوک شا ته نۀ ګوری. ۹
سپين زر لوټ کړئ. سرۀ زر لوټ کړئ. د دې د ذخيرې څۀ
حد نشته، او د دې د ټولو خزانو دولت ډېر زيات دے. ۱۰
هغه لوټ کړے شوه، خالى کړے شوه، ورانه ويجاړه شوه.
زړونه کمزورى شول، پښې بې‌دمه شوې، بدنونه په رپېدو
شول، هر مخ زېړ شو. ۱۱ اوس نينوه هغه د زمرو غار چرته
دے، هغه ځائ چرته چې هغوئ خپلو بچو له خوراک
ورکولو، چرته چې زمرى او زمرۍ، او د دې بچى بغېر د څۀ

ویرې نه ګرځېدل؟ ۱۲ زمرى د خپلو بچو دپاره کافى ښکار
وکړو او د خپلې زمرۍ دپاره د هغهٔ ښکار په مرۍ غلے شو،
خپل غار يې د ښکار د غوښې نه ډک کړو. ۱۳ زهٔ ستاسو
خِلاف يم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى. زهٔ به ستاسو
جنګى ګاډۍ وسوزوم، او تُوره به ستاسو ځوانان زمرى
ووژنى. زهٔ به تاسو ته په زمکه ښکار پرې نهٔ ږدم. ستاسو د
پيغام وړکوونکو آوازونه به نور نهٔ اورېدلے کيږى.

افسوس په نينوه

۳ ۱ افسوس دې وى په وژونکى ښار يې، چې د دروغو او
د لوټ شوى مال نه ډکه ده، کله هم د مظلومانو نه خالى
شوى نهٔ ده. ۲ د کوړو ټسار ته، د پايو چغار ته، د آسونو
ترپار ته، او د جنګى ګاډو درزار ته غوږ ونيسئ. ۳ په
آسونو سوارهٔ حمله کوى، پړقېدونکې تُورې او ځلېدونکې
نېزې ښکارى. هر طرف ته بې‌شمېره زخميان، د مړو ډېرى،
بې‌شمېره مړى دى، او خلق په لاشونو تيندکونه خورى. ۴
ځکه چې نينوه د يوې بې‌حيا زناکارې په شان ده، چې ناز
نخرې کوى، او خپل ښائست لکه د جادو استعمالوى، چا
چې په کنجرتوب سره قومونه خپل غلامان کړى دى او په
خپل جادو سره يې خلق راګېر کړى دى. ۵ زهٔ ستا خلاف
يم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى. زهٔ به ستا لمن ستا په
مخ دراوچته کړم. زهٔ به قومونو ته تا لغړه کړم او مُلکونو ته
به دې وشرموم. ۶ زهٔ به په تا ګند دروغورزوم، زهٔ به تا
سپکه کړم او تا نه به يو تماشه جوړه کړم. ۷ هغه ټول
څوک چې تا ګورى هغوئ به تا نه وتښتى او وائى به، د نينوه

نه کنډر جوړ شوے دے، څوک به د هغې دپاره ماتم کوی؟
څوک به هم نهٔ وی چې تا له تسلی درکړی؟ ٨ آیا تهٔ د
تیبس نه ښهٔ یې، چې د نیل په دریاب باندې آباد دے، چې
ګېرچاپېره ترې نه اوبهٔ دی؟ دریاب د هغې دفاع وه او اوبهٔ د
هغې دېوالونه. ٩ ایتهوپیا او مِصر د دې لامحدوده زور وو،
فوط او لیبیا د دې اِتحادیان وُو. ١٠ خو اوس هغه ونیولے
شوه او جلاوطنه کړے شوه. د هغې بچی د هرې کوڅې په
سر کښې ټوکړې ټوکړې شُو. د غلامۍ دپاره د هغې په مشرانو
پچه واچولے شوه، او د هغې ټول مشران په زنځیرونو وتړلے
شُو. ١١ تهٔ به هم لکه د نشیانو نشه شې، تهٔ به خپل ځان
پټوې او د دشمن نه به پناه غواړې. ١٢ ستا ټولې قلعه ګانې
لکه د اینځر د هغه ونو په شان دی چې وړومبۍ مېوه یې پخه
وی، کله چې دا وخوځولے شی، نو اینځر یې د خوړونکی
خولهٔ کښې راوغورزېږی. ١٣ خپلو فوجیانو ته وګوره،
هغوئ ټول لکه د ښځو په شان کمزوری دی. ستا د مُلک
دروازې، ستا دشمنانو ته خلاصې دی. اور د دې اړمونه
سوزولی دی. ١٤ د محاصرې دپاره اوبهٔ ډکې کړه، او خپلې
مورچې مضبوطې کړه. خټه جوړه کړه، په پښو یې نرمه کړه،
د خښتو د جوړولو دپاره یې تیاره کړه. ١٥ خو اور به تا
وسوزوی، تُوره به دې په مینځ دوه کړی. دشمن به دې لکه د
قحطۍ د مُولخانو په شان وخوری. تر دې کهٔ تاسو د قحطۍ
مُولخانو په شان ډېر هم شئ خو د تښتېدلو لار به مو نهٔ وی.
١٦ تا د خپلو سوداګرو شمېر زیات کړے دے تر دې چې د
هغوئ شمېر د آسمان د ستورو نه هم زیات دے، خو لکه د
مُولخانو هغوئ زمکه صفا کړی او بیا والوځی او لاړ شی.
١٧ ستا محافظان د قحطۍ د مُولخانو په شان دی، او ستا

آفسران د قحطۍ د مُولخانو د لښکر په شان دی چې په ژمی
کښې په دېوالونو کښېنی. خو کله چې نمر راښکاره شی نو
دوئ والوځی او لاړ شی، او چا ته نۀ معلومېږی چې چرته
ځی. ١٨ اے د اسوریې بادشاه، ستا د قوم شپونکی اودۀ
دی، ستا مشران د آرام دپاره پراتۀ دی. ستا خلق په غرونو
خوارۀ وارۀ شوی دی او څوک نشته چې دوئ رایوځائ
کړی. ١٩ ستا زخم هیڅ یو څیز هم نۀ روغوی، ستا زخم
وژونکے دے. هر څوک چې ستا په حقله ستا په راغورزېدو
خبر شی هغه لاسونه پړقوی، ځکه داسې څوک نشته چې ستا
د نۀ ختمېدونکی ظلم نه خلاص شوی وی.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹